

Fa-undervisning vid diskussionen om skapandet av konst

(Li Hongzhi, 21 juli 2003, Washington DC)

Eleverna som sitter här är alla engagerade i att skapa konst och alla har professionella färdigheter. Jag kommer bara att tala om vad som än dyker upp i sinnet, och jag kommer bara att tala utifrån Fa-sanningarna. Konst är mycket viktigt för mänskligheten. Likt andra former av mänsklig kultur kan den ha en sorts vägledande roll för människors begrepp i det mänskliga samhället och influera folks estetiska värderingar. Begreppen när det gäller ”vad som är estetiskt” och ”vilken som är den passande känslan för skönhet som människor ska ha” är nära besläktade med mänsklighetens moraliska grund och normer. När människor tycker att oestetiska saker är estetiska, då är människors moralvärderingar borta.

Mänsklighetens moral går igenom vissa förändringar under olika tidsperioder. Mänsklighetens moralvärderingar påverkar i sig själva människors konst, och konsten påverkar i sin tur mänskligheten. Ni har alla sett att en massa saker i dagens konst har kokats ihop av den moderna mentaliteten, och dagens mänsklighet har gått en bra bit bortom de moralgränser och normer som människor borde ha, så de så kallade konstverken som blir följderna är inte längre mänsklig kultur. Orsaken är att de inte skapas med förnuft och ett klart sinne, och de är inte sanna, vackra saker från mänskligheten, som skapats av människors rättfärdiga tankar, goda tankar eller en korrekt förståelse av konstnärlig skönhet. Med detta degenererar konsten. Så när det gäller dagens konst är den strängt taget inte mänsklig längre. Jag ser ofta vissa så kallade moderna konstverk som i själva verket samtliga är produkter av demonnaturen, fastän en del av dem är ganska berömda. De är inte bara av en demonisk natur utan många människor som söker efter inspiration när de målar söker faktiskt efterlikna beteendet hos spöken. När det fortsätter så under lång tid måste deras sinnestillstånd bli mörkt och bisarrt. Professionella konstnärer vet att när någon gör dessa saker är hans sinnestillstånd sådant att han låter den onda sidan av den mänskliga naturen hållas, och till och med avsiktligt strävar efter ondskefulla psykologiska reaktioner. Så saker som den så kallade moderna konsten är vanligtvis inte särskilt bra eftersom de inte bara är skadliga för målarna utan också ger psykologiska skador åt dem som tittar på verket, och de skadar också allvarligt människors känsla för moral.

Men Dafa-lärjungar kan inte bryta sig ur den här samhällsmiljön bland vanliga människor där ni kultiverar och lever era liv. Ni är nedsänkta i strömmen av de moderna människornas föreställningar, och påverkas också av den här miljön. Innan de lärde sig Dafa var det många Dafa-lärjungar som till och med studerade eller var engagerade i att skapa modern konst. Naturligtvis, jag tycker att vare sig ni var involverade i modern konst eller den genuina, traditionella och uppräta konsten som mänskligheten borde ha, så borde de grundläggande teknikerna som ni lärde er tidigare vara desamma. Så Dafa-lärjungar måste tydligt förstå vilken konst som människor ska ha. På det sättet kan ni följa människors rena och uppräta konstnärliga normer, och ni kan då skapa bra saker.

Varför har vi det här mötet idag? Jag ska berätta för er att allting som Dafa-lärjungar gör under den nuvarande historiska tiden är av yttersta vikt. Jag sade igår att

vadhelst Dafa-lärjungar gör så kommer det mänskliga samhället att efterlikna det i en inte alltför avlägsen framtid. Just nu, under Fa-upprätandeperioden, kretsar allting i världen kring Dafa – det är helt säkert – eftersom den Trefaldiga världen skapades för Fa-upprätandet. Varför diskuterar jag de här sakerna med er idag? Därför att Dafa-lärjungar med konstnärliga färdigheter har förmågor och energi. Om de saker som ni gör inte är uppräta, eller inte är uppräta nog, så förstärker ni de orättfärdiga elementen, vilka kommer att påverka det mänskliga samhället ännu mer. I kultiveringen ska ni räta upp er själva genom att kultivera bort allting som inte är bra. Du ska vara en god människa var du än är. Så inom det konstnärliga området ska du också vara en god människa, och i ditt konstnärliga arbete ska du visa det som är vackert, det som är upprätt, det som är rent, det som är gott och det som är ljust och positivt.

När moralen i det mänskliga samhället har halkat ner till den här punkten har mänsklighetens tänkande gått igenom motsvarande förändringar. Och då de har förändrats och utvecklats till den här punkten är det inte möjligt för människor att gå tillbaka på egen hand. Ingen individ, ingen teori och ingen metod kan göra det möjligt för människor att återvända dit där de var – bara Dafa kan det. Ni har följt med mig hit för att rädda varelser. Och meningen med att vi räddar varelser innefattar också hur vi räddar mänsklig moral, hur människorna som räddas kommer att finnas till i framtiden, hur de kommer att leva, och i vilket slags tillstånd de kommer att leva. Med andra ord, Dafa-lärjungar inte bara räddar varelser, de lyser också upp en sann väg för människors existens. Allt detta är saker som Dafa-lärjungar gör i bekräftandet av Fa.

Jag har sagt att den Trefaldiga världen kommer att existera för alltid. Och hur kommer den att existera? Det är det som jag ska hantera under Fas upprätande av den mänskliga världen. Men allt som Dafa-lärjungar gör i dag är också av yttersta vikt, och det etablerar också en grund för den framtida mänskligheten och den framtida civilisationen. Allt som tillhör den nutida mänskligheten är tillrört. Knappt några av de uppräta och traditionella saker som människor borde ha existerat längre, och det finns ingenting som är rent och rättfärdigt längre. Lyckligtvis finns det fortfarande en del kulturarv som har lämnats kvar från människor i forna tider, vilka inte har blivit fullständigt förstörda – särskilt inom området konst, där undervisningen när det gäller en del grundläggande tekniker har lämnats kvar så att när mänskligheten återvänder till det Mänskliga Riket kan de som studerar konst tillgodogöra sig några av de mest grundläggande sakerna. Så hur ska de här mest grundläggande sakerna användas så att människor kan ta in på en sant mänsklig väg? Hur kan [ni] skapa goda saker? Jag tror att genom att ta dessa bas-tekniker som grund, och till dem lägga den sanna godheten, rättfärdigheten och rena skönheten som Dafa-lärjungar har kommit att omfatta i sin kultivering, så kan [ni] visa fram bra saker.

Medan jag är inne på det här ämnet skulle jag också vilja tala om hur mänskligheten har utvecklats och om utvecklingsprocessen för mänsklighetens konst så som jag ser den.

Faktum är att mänsklighetens konst från både österländska och västerländska kulturer har en process med bildande, varande och degenerering. Österländsk och västerländsk konst har tagit två olika vägar. Det här är att uttrycka det med mänskliga termer, när de i själva verket, var och en, är konkreta manifestationer av de konstnärliga aspekterna hos varelserna på den lägsta nivån hos de två olika, stora kosmiska systemen, det vill säga, mänskliga varelser. Med andra ord är de manifestationer av tingen i

de kosmiska systemen på den lägsta nivån – det här mänskliga stället. I själva verket finns det många, många olika väldiga valv i kosmos. Det finns många av dem, och de är alla självständiga, väldiga himlakroppar. Varje väldigt valv har sin egen, annorlunda stil som manifesterar sig på ett olikartat sätt genom sin egen, unika uppbyggnad. I mänskliga termer innebär det att de har olika konstnärliga karaktärsdrag. Alla väldiga himlakroppar har olika sanningar som de på ett upprätt sätt har upplysts till från *Zhen-Shan-Ren*, de grundläggande Fa-sanningarna. Som följd har de olika himlakropparnas system alla sina egna systems unika karaktärsdrag, vilka konkret manifesteras i strukturen på deras Himmel och Jord, hurudan deras miljö är, formen på deras varelser, utsmyckningen av deras varelser, deras arkitektoniska stilar, de former som deras djur och växter framträder i, etcetera. De har alla sina egna, unika, uppräta sätt att avbilda skönhet, vänskap, nåd, tacksamhet etcetera. Av alla de himmelska systemens skapelser har uttrycksformerna för varelser på låga nivåer från huvudsakligen två system förts ner till det här mänskliga stället, och de utgörs av österländsk konst och västerländsk konst. Men i den ofantliga väldiga kroppen är dessa inte allt som finns. Det jag säger är att endast dessa två typer har förts ner till det här mänskliga stället.

När det gäller dessa mänsklighetens två konstsystem så har både Öst och Väst haft en nedärvningsprocess i sina respektive etniska kulturer i flera tusen år, men stilarna hos dessa två konsttyper är i stort sett olika. De är olika i sina tekniker och tillvägagångssätt, i sättet de uttrycker saker, de känslor som de projicerar och de visuella effekter som de skapar. Från allra första början av sin nedärvningsprocess etablerades den kinesiska konsten från en halvgudomlig kultur. Med andra ord var hälften av tonvikten inte på den mänskliga ytan utan på ämnets anda, dess lockelse, och den inre innebörden. Därför hade manifestationerna av den kinesiska kulturens alla aspekter det karaktärsdraget, särskilt i konsten, där de inte riktigt ägnar någon uppmärksamhet åt att avbilda detaljerna på ytan, de lägger tonvikten vid att uttrycka idéerna, eller dess anda, och de inre betydelseerna. Västerländsk konst fördes också vidare ner till människor från Gudar, men deras tonvikt ligger på människors ytliga kultur. De betonar enastående, precisa och utsökta tekniker, och levande och ypperligt konstnärskap. Tonvikten läggs på att visa fram teknikerna i den ytliga mänskliga dimensionen. Så i deras konstverk uttrycks föremålens yta på ett mycket utsökt och precist sätt. Så de konstnärliga stilarna från Väst och från Kina har tagit två olika vägar. Under sin utvecklingsprocess ärvdes konsten i Väst från den föregående civilisationen. Faktiskt har konsten från Väst bevarat en form med systematisk inlärning till och med genom de senaste olika civilisationerna. Den har haft skolor, teorier och formell utbildning. Den har alltid tagit en sådan väg. I fortsättandet av Österns konst har den, å andra sidan, alltid spridits som en del av folk-kulturen, bland bildade, hantverkare och människor som söker Dao. Det finns inga systematiska teorier, inga skolor och ingen formell utbildning. Det sätt som de uttrycker saker på i sina arbeten baseras helt på deras individuella erfarenheter, särskilt när det gäller skulptur. Som resultat av karaktärsdragen hos den kinesiska folk-kulturen är det bakom uttrycken i teckningarna, målningarna och skulpturerna, i grunden det kinesiska folkets kulturella karaktär som yttrar sig, och de uttrycker omedvetet sina känslöintryck. Så betraktat på det sättet så är skillnaderna i deras tillvägagångssätt för att uttrycka saker rätt betydande. När ni ser på det utifrån människors yttersta ytas perspektiv så är den västerländska konstens metoder mycket utsökta och de kräver korrekt hantering av ljus och skuggor, strukturer, samt av perspektivet. Särskilt när det gäller människokroppens

uppbyggnad framställer de den mycket exakt. Men i gammal kinesisk konst, eftersom den inte hade några systematiska teorier eller yrkesutbildningar så saknar framställningens exakthet när det gäller tingens strukturers yttre yta.

Konstens väg löper alltid från dess inledande period till dess topp, och går sedan utför igen. Alla mänsklighetens kulturer följer också den trenden. Allt hos mänskligheten är mitt uppe i bildande-varande-degenerering-förstörelse, vilket är en del av det förra kosmos karaktär. Så närhelst mänsklighetens moral inte längre duger – när ingenting duger längre måste det börja om – är det katastrofalt för mänskligheten, allting tar slut, och sedan börjar allt om igen, fortsätter till toppen, och går sedan utför igen. Cykeln upprepar sig.

Eftersom forntida kinesisk konst inte hade systematiska eller specialiserade studier kunde de i grunden inte väl hantera perspektivritning när det gällde att fånga människokroppen och föremål. Efter Qingdynastins slut lärde sig många som framställde kinesisk konst den västerländska konstens grundläggande tekniker, och deras arbeten var exakta när det gällde att avbilda de utvändiga ytliga formerna. De producerade en del sådana arbeten. Men i modern tid, särskilt det sista tjugutalet år, har Kina också blivit influerat av ett modernt synsätt, och arbetena där är i allt värre tillstånd. Människors föreställningar förändras med deras tänkande. Om en persons rättfärdiga tankar inte har kommandot och han litar helt på förnimmelserna och känslorna på sin mänskliga yta, i stället för på sina sanna tankar, och han inte verkligen tänker över saker med klart huvud på egen hand, då blir det som om han inte har någon själ längre. Mänskligt medvetande formas efter födelsen på den mänskliga ytan och det manifesterar sig bara som en undermedveten reaktion på saker. Medvetandet är instabilt, det kan ändra sig när som helst, och det ändrar sig alltefter förändringarna i yttre omständigheter och den övergripande situationen i samhället. Om någon helt litar till dessa saker så har han inte sina egna tankar. Dessutom är hans tankar osystematiska, oberäknliga, och han har inga rättfärdiga tankar och inget sant jag. De saker som formats i detta sinnestillstånd är den så kallade ”moderna konsten” eller de ”moderna konstverken”. Begynnelsestadiet för dessa sakers uppgång i popularitet var det tidigaste framträdandet av de där impressionist- och abstraktionistsakerna från Väst. Om ni lugnt beskådar de där sakerna kommer ni definitivt att finna att de producerades när människors sanna tankar var frånvarande och människor följde sina mänskliga föreställningar på ytan. De är osystematiska, ostrukturerade, oregelbundna och fragmentariska. Vem vet vad de uttrycker! De ger inte människor någon skönhetsupplevelse och de följer bara de mänskliga tankarna på ytan. De arbeten som de hittade på hade en sned näsa, bara ett halvt ansikte, eller hade en fot som växte ut från baksidan av kroppen. Från allra första början var dessa saker resultatet av att människor övergav sina egna tankar och uppräta tankar, och var produkterna av att människors lemmar och kroppar styrdes av deras föreställningar från efter födelsen. Endast när en människa överger sitt huvudmedvetande och tillåter sina mänskliga föreställningar på ytan att flacka omkring fritt kan han producera dessa saker. Framträdandet av sådana saker har förstört den västerländska konsten, vilken var nästan hela människosläktets allra bästa och mest perfekta konst. Under modern tid har det inflytandet nått Kina.

Och det var bara den moderna konstens tidiga skede. När samhällets moral på det hela taget blir alltmer degenererad så stannar inte mänskliga föreställningar bara där, de halkar också ner. De där impressionist- och abstraktionistsakerna på den tiden struntade

fullständigt i ett korrekt perspektiv, övergången från ljus till mörker och exaktheten i uppbyggnaden, mer och mer strävade de efter så kallade ”personliga känslor” och de förväxlade den sortens irrationella eftergivenhet med frigörandet av individens mänskliga natur. Det de egentligen höll på med var att hålla tillbaka sin sanna natur och ge efter för sitt tänkande från efter födelsen, vilket inte innehåller det sanna jaget. De vräkte på intensiva färger och gav fullständigt efter för en sorts känsla från sina föreställningar utan sans och förnuft. Föreställningar formas emellertid efter födelsen hos en människa. De är inte personens sanna tankar och de är avvikande, ostrukturerade och osystematiska. Därför var de saker som de smetade ut sådana och de såg helt oproportionerliga eller obalanserade ut. När det kom till den senare perioden, allteftersom mänskliga moralbegrepp kanade ner mer och mer, blev deras sinnestillstånd ännu lägre och den sortens låga medvetande bestod inte av bara mänskliga föreställningar längre. När en människas egna tankar och sanna jag släpper kontrollen över sin yta kommer främmande varelser att ta tillfället och komma in. När det kommer till den punkten kontrollerar redan en främmande intelligens den mänskliga hjärnan. Därför kom något till uttryck som var ännu mörkare och mer deprimerat – till och med ljuset var dystert – och det återspeglade helt och hållet sinnestillståndet hos en modfälld och dekadent mänsklig natur. När den kanade längre ner blev de också drivna av längtan efter berömmelse och egenintressen i samhället och strävade efter att totalt överge sig själva, och vid den tiden förkastades till och med föreställningarna från efter födelsen. I det fallet blev det skal som var totalt i avsaknad av personens själv till ett hundra procent kontrollerat av en främmande intelligens. Och i de flesta fall var den främmande intelligensen en varelse i underjorden, och en majoritet av dem var spöken och andar. Det var också en kosmisk förändring när mänsklighetens moral blev dålig. När en målare kontrolleras av en varelse av Yin-natur tycks det han målar porträtter underjorden och saker i underjorden. Beträffande en massa målningar kan man med en blick avgöra att de avbildar spökenas värld, de är dunkla, mörka och suddiga, de där så kallade mänskliga figurerna som de målar är alla spöklika andar; underjordens jord och underjordens himmel. Varför tycker människor om den känslan? Beror det inte på att människor inte har rättfärdiga tankar längre? Strävar de inte efter mörker? Beror det inte på att mänsklighetens moral har blivit allvarligt degenererad? Och det gäller bara när människor går mot en dimension som är till och med lägre än människornas. Eftersom mänsklighetens moral fortfarande kanar nedåt, blir för närvarande konsten nu verkliga och konkreta uppvisningar av mänsklighetens demonnatur. Konstarna håller på att bli en hädelse av de heliga konstarna, de har fullständigt blivit till ett verktyg för lössläppandet av demonnaturen, och det de porträtterar är demoner, spöken och monster. Konstnärerna själva erkänner att det där bara är skräp, men enligt den så kallade konstnärliga trenden anses de vara det mest värdefulla. Hur kan skräp vara det bästa? Människors föreställningar har vänts upp och ned så de tycker att skräp är det bästa.

Det är historien om mänsklighetens konst – nyss pratade jag om dess fortskridande i allmänhet. Nu ska jag fortsätta diskussionen och använda västerländsk konst som utgångspunkt. Vet ni varför Frankrike under andra världskriget fick att kapitulera? Var inte Frankrike stridsdugligt? Hade inte hjältar som Napoleon och Ludvig XIV kommit fram från den nationen i gamla tider? Hade inte den nationen en ärorik historia? Mänsklighetens krig kontrolleras i själva verket av Gudar och de äger rum av särskilda orsaker. Det är inte så att saker inträffar i enlighet med människors vilja. Frankrike blev inte

direkt inblandat i andra världskriget eftersom Gudars avsikt var att bevara de enda konstverken från denna mänskliga civilisation, vilka fanns i Frankrike. Dessa är de mest strålande, de som mänskligheten kan vara mest stolt över, och de verkligen mest upprätta, traditionella och perfekta konstverken hos mänskligheten i den här mänskliga civilisationen. Om strider skulle bryta ut där så skulle konstverken som finns i Louvren och Versailles försvinna, och konsten på Paris gator skulle också försvinna. Gudar ville lämna kvar dessa få små saker till mänskligheten, så att människor i framtiden fortfarande skulle kunna använda dem som referenser och hitta människors egen konst igen. Dessutom skulle Dafa-lärjungar också kunna hitta tillbaka baserat på den grundläggande skickligheten i dessa traditionella, upprätta konstverk.

I västerländsk konst, under de senaste åtskilliga civilisationerna, blev människor mogna genom att systematiskt lära sig och återvände till den föregående civilisationens väg. Men efter att en föregående civilisation förstörts är det en period under vilken den grundläggande skickligheten är omogen. Ni kan se det från verken inom västerländsk konst, låt säga, verken före renässansen, verken under renässansen, verken efter renässansen, och saker i modern tid – den processen. Före renässansen var verkens artistiska färdighet, generellt sett, ganska omogen. Deras komposition, struktur, proportioner, färger etcetera, som ni kan se tycker ni att de är ganska omogna. Vare sig det är målningar, teckningar eller skulpturer så var de alla omogna. Men sedan har människor grävt fram vissa saker från den föregående civilisationen från de framgrävda föremålen i Väst. En del var skulpturer av Gudar, och det fanns också en del andra skulpturer från den tidigare forntida grekiska civilisationen. De var samtliga mogna och perfekta verk. Eftersom dessa forntida civilisationers grund fanns där så mognade den västerländska konsten snabbt igen. Eftersom de där sakerna från det förgångna fanns där, vilka de kunde lära sig från och jämföra sina verk med, så mognade de mycket snabbt. Efter renässansen var Gudarnas avsikt med framträdandet av Leonardo da Vinci och andra konstnärer att få dem att leda människor till att nå en konstnärlig mognad och visa människor hur de skulle utföra sina konstverk. Det är därför som deras verk på den tiden hade stor inverkan på mänskligheten. Men den moderna konsten på senare tid arrangerades av några andra slags gudar – nämligen den hop som tillhör de gamla krafterna och som försöker styra Fa-upprätandet idag. Varför uppträdde en Van Gogh? Varför uppträdde en Picasso? De människorna var också arrangerade av dem till att komma, men de kom för att spela en negativ roll, och syftet var att få allting i mänsklighetens kultur att bli degenererat samtidigt med att mänsklighetens moral kanade utför. Så de två människorna kom för att få mänsklighetens konst att sönderfalla. Syftet var att fördärva mänsklighetens konst – de kom helt och hållet för att förstöra mänsklighetens kultur. Mänsklighetens konst har kommit till det demoniska tillstånd som den är i idag på grund av den grund de då lade för den så kallade ”modernismen”.

På den tiden då traditionell västerländsk konst attackerades av så kallad impressionism, det var då som fotografin dök upp. I deras debatter var det mest typiska argumentet som kom från de så kallade impressionisterna: ”Oavsett hur exakt du målar, kan det bli lika exakt som ett fotografi?” Följaktligen kritiserade de målandet av föremål sådana som de var, att måla dem verklighetstroget, och att måla dem på ett traditionellt, ortodoxt sätt. I själva verket är traditionell konst för människan en högkvalitativ strävan efter perfektion, och den är ändlös. Den traditionella konstens rike är mycket vidsträckt eftersom ett färdigställt konstverk inte bara är verklighetstroget, utan faktiskt också

innehåller konstnärens egna personliga livserfarenheter och karaktärsdrag. De saker som konstnären har kommit i kontakt med i livet, och den kunskap och de färdigheter i olika ämnen som han har tillägnat sig i livet – allt detta reflekteras i hans verk. Det är därför som var och en uttrycker en och samma sak olika i sina konstverk, vare sig det gäller färger, uttryck eller graden av att behärska tekniken. Varje persons livserfarenheter är olika och konstnärens karaktärsdrag är olika, så det här leder till olikheter i konstverken. Dessutom, det som avbildas är en mångskiftande värld, varelserna på ännu högre nivåer, till och med det underbara uppvisandet av Gudar och Gudars världar. Så det är en gränslös, ljus och öppen väg. Vanligtvis fokuserar de konstnärer som är bra på att måla eller skulptera de flesta av sina tankar på sin konst, så de flesta av dem är inte så skickliga när det gäller ord. Men de som inte kan måla eller skulptera är bra på att prata. Genom att aggressivt förespråka sin målsättning med förvrängd logik, stälpte de där människorna verkligen den traditionella konsten med fotografiargumentet. Så det har gradvis kommit till den punkt där det är i idag. Naturligtvis, om någon på den tiden skulle stjälpå den traditionella konsten så skulle det inte ha kunnat göras av någon som inte förstod konst alls eller var inkompetent när det gällde konst. Därför arrangerades det på den tiden att de där få representanterna för modernismen först skulle bemästra grundteknikerna i sin barndom så att de kunde förvirra världens människor än mer.

På grund av debatterna om upprätt kontra ont mellan akademien och impressionisterna och abstraktionisterna på den tiden, på grund av att den nedåtgående moralen och begreppen var kritiska mot mänsklighetens verkligt heliga konst, och på grund av att de traditionella konstnärerna var tvungna att dra sig fram på ett litet utrymme för sin överlevnad, så kallar folk nu traditionell konst för ”realism”. Förr fanns det inte något sådant namn. Anledningen till att Gudar överlämnade konsten till människor var att människan skulle kunna uttrycka den godhet och skönhet som mänskligheten upprätthåller, och det har en positiv effekt på mänsklighetens moral. På grund av degenereringen av mänsklighetens moral knuffades den traditionella och uppräta mänskliga konsten ut från de riktiga konventionella akademiernas salar av trenden att röra sig mot demonnaturen. Så för sin överlevnads skull blev den traditionella konsten till realism, och det är så ”realismen” kom till.

Just nu går allting hos människor i motsatt riktning så här – har ni märkt det? De som inte vet hur man frambringar toner, som inte känner till musikteori, och de som inte har grundläggande färdigheter i dans har blivit populära sångare och dansare, men de verkliga artisterna kan inte försörja sig. Till och med de frisörer som vet vad de gör har knuffats undan och har sin verksamhet på gatan, medan de som inte vet vad de gör hittas i extravaganta salonger. Allting hos mänskligheten glider utför i motsatt riktning och allt degenererar så här. Det som de så kallade modernisterna var ute efter var någon ”personlig känsla”. Senare förlorade de självkontrollen, och nu överlämnar de sina kroppar till att kontrolleras av spöken – hur skulle de kunna producera någonting bra? De hänger upp ett så kallat modernistiskt verk och visar det för människor: ”Åh, titta! Vilken bra målning!” Om han inte sade så, skulle ingen veta varför den var bra, så som han sade. Men de goda sakerna som han beskriver är demoniska till sin natur, och innehåller en sådan naivitet beträffande konst att det är skrattretande. Om ert tänkande inte följer honom in i den sortens demonnatur så kan ni inte se vad de så kallade bra sakerna som han pratar om är. I verkligheten är de där sakerna bara skräp som är skadligt för människor.

Naturligtvis finns det många människor som bara flyter med i trenderna och instämmer. De flesta ur den stora allmänheten förstår inte modernismens saker. Om ni säger att allt det var skräp, då kommer de människor som gör de där sakerna att säga att ju mer det liknar skräp, desto bättre. Ni har alla hört om hur en så kallad konstnär i Kina åt köttet från döda barn – hörde vi inte rapporter om det för en tid sedan? Det är demonnaturens strävan som har bringat saker till den punkten. Blir det inte fruktansvärt om allt detta fortsätter ytterligare? Om mänsklighetens konst fortsätter så, tänk er bara vad den kommer att bli i framtiden.

Härnäst ska jag prata om vad mänsklighetens konst bör framställa. Är syftet med mänsklighetens konst att framställa människorna själva, eller att framställa landskap, eller att framställa Gudar? Eller spöken? Ni ska veta att mänsklighetens sanna konst först framträdde i Gudars tempel. Ett annat syfte med att Gudar överlämnade denna typ av kultur till människor var att låta människor se Gudarnas storslagenhet, och tro på att godhet och ondska får sin återbetalning – de som gör ont kommer att få vedergällning, goda människor kommer att få välsignelse, och kultiverare kommer till himlen. Framträdandet av västerländsk konst började i kyrkor. Statyer i Öst i gamla tider var nästan samtliga av Gudar, och de allra äldsta och tidigaste målningarna som fördes vidare i Kina var alla av Gudar. Finns det någon gräns för människor när det gäller att måla Gudar? Nej, det finns ingen. Det vidsträckta kosmos, och allting som finns i det ofantliga kosmiska universumet ... när människor verkligen tror på Gudar och verkligen ägnar sig åt att avbilda Gudar, så kommer Gudar att visa saker och ting för människor. Det är det mest perfekta, det mest heliga, och det som människan åtrår och den mest underbara viloplatsen. Därför är det som verken kan framställa gränslöst.

Ni vet, när människor målar Gudar måste de använda människor som modeller. Det är inget problem, eftersom människor skapades av Gudar till deras egen avbild. Så det är inget problem att använda människor för att öva upp de grundläggande teknikerna. Det är inte det att människor inte kan måla av andra människor – det går bra att göra det – eftersom människan trots allt är det centrala i den här världen. Det är ännu mindre ett problem att måla landskap. Men fokus för människors konst bör vara Gudar. Varför säger jag det? Tänk på det allihop, människor har karma – ni vet alla detta eftersom ni är Dafa-lärjungar – och allting som människor ritar eller målar inkluderar element från konstnären själv. Inom en konstnärs verk fästs allting om den individ och den person som porträtteras på den målningen. När en vanlig människa målar bara ett drag så vet jag vad för slags människa den personen är, vilka sjukdomar han har, hur mycket karma han har, hans sinnestillstånd, hans familjesituation etcetera. Och alla de tankar som motivet på målningen har och alla de faktorer som är associerade med hans kropp visas också upp helt och hållet, inklusive hur mycket karma han har. Närhelst någon hänger en målning av den personen i sitt hem så avges från målningen karman från den personen på målningen. Så när någon hänger något sådant i sitt hem, gagnas eller skadas han? Karman avges och sprids, den är sammankopplad med den personen, och den kommer kontinuerligt att avges hemma hos den personen som har hängt upp tavlan. Människor kan inte se de inbördes förhållandena mellan föremål, men de känner faktiskt obehag.

Men om människor vill måla Gudar – tänk på det allihop, Gudar är strålande, storslagna, och avger barmhärtig, välvillig energi som gagnar människor – de människor som gör målningen eller skapar skulpturerna gagnas i processen med att fullborda konstverket, och samtidigt utvecklar konstnären goda tankar medan han skapar konst-

verk av Gudar, och därför kan Gudar hjälpa till att stärka hans rättfärdiga tankar, ta bort karman på konstnärens kropp och hans tankekarma. Efter att andra har tittat på den typen av konstverk så kommer de att gagnas, deras hjärtan vidgas, de kommer att ha goda tankar i sinnet, och det kommer att göra deras karaktär ädlare. Och när Gudar ser att människor har rättfärdiga tankar tar de bort faror och olyckor åt människor. Så på vilket sätt gagnas mänskligheten bäst? Jag tycker om att titta på de traditionella och uppräta verken, takmålningarna och väggmålningarna av Gudar, och skulpturerna av Gudar. Efter att jag har sett dem känner jag alltid att mänskligheten fortfarande har hopp om att återvända, eftersom de verken avbildar Gudars storslagenhet, och Gudarna i skulpturerna gör verkligen goda saker åt människor från den andra sidan. Så utifrån dessa jämförelser, tycker ni inte att mänsklighetens konst i första hand borde avbilda Gudar?

Naturligtvis är det moderna samhällets konst inte begränsad till målningar, teckningar och skulpturer – det finns också hantverk, reklam, mode, teater, TV- och filmproduktion, produktdesign etcetera. Det finns ett överflöd av yrken som är relaterade till konst; med andra ord är de alla besläktade med konst. Men oavsett vilket yrke det är, om konstnären själv etablerar en uppräta grund, oavsett vilka produkter han då tillverkar så kommer de alla att genomsyras av uppräta element, de kommer alla att bli underbara, goda och kommer att gagna människor. Det är säkert. I stora drag är det detta jag har sett i människans konst.

Den österländska och västerländska konst som jag nyss talade om innefattar också skulptur. På tal om skulptur ska jag tala lite om det egentliga ursprunget för skulpturerna i Öst, och deras fortgång genom historien, och jag ska bara tala om situationen i den här civilisationen. Innan buddhismen spreds till Kina var stilen på många skulpturer besläktad med den föregående cykelns kultur (det vill säga innan syndafloden), så deras konstnärliga stilar var helt annorlunda jämfört med den från perioden efter att buddhismen spreds till Mittens rike. Strängt taget bör de österländska skulpturer som representerar den här mänskliga civilisationen representeras av framställningar av buddhismens Buddhor, Bodhisattvor och Gudar. Den sortens skulpteringsmetod från den tidiga perioden fördes vidare från Indien, och Indiens skulpteringsmetod överlämnades i sin tur från den period då man trodde på Buddhor, vilken föregick den här perioden med indisk buddhism, och Buddhorna som den föregående periodens indier trodde på lämnades vidare till Indien av de forntida grekerna i Europa, som trodde på Buddhor. Detta berodde på att det ännu tidigare var många européer som trodde på Buddhor, naturligtvis trodde inte alla på Buddhor, det fanns människor som trodde på andra Gudar. Efter att det lämnades till Indien lämnades också bilden av Buddha och skulpteringsmetoden till Indien, och därför följde den kinesiska metoden för att tillverka Buddhas skulpturer under tidiga perioder i grund och botten den från det forntida Grekland. Ni kan se att många Buddhasstatyer från den tidiga perioden hade djupa ögonhålor, med benen över ögonbrynen och ansiktssuppyggnaden mycket lik dem hos västerlänningar. De hade raka näsor och de hade ett regelbundet och rakt utseende. Orsaken är att det forntida Grekland överlämnade buddhistkulturen från en ännu tidigare period till Indien, vilken i sin tur överfördes från Indien till Kina. Men eftersom en skulptörs verk införlivar sina element, blev bilden av Buddha i statyerna, efter att det fördes vidare till Mittens rike, lite grand som det kinesiska folket. Gradvis, allteftersom tiden efter att det överfördes till Kina blev längre, förlorade det långsamt elementen från de tidiga perioderna när den

fortida grekiska kulturen överfördes till Kina, och gradvis utvecklades det mot att ha mer lokal kinesisk smak. Detta är att tala i termer av den ytliga mänskliga kulturen. Det finns andra orsaker inblandade. Efter att buddhismen spred sig till Mittens Rike kultiverade många människors sekundära urandar verkligen till Buddha och Bodhisattva. Men eftersom det vid den tiden inte fanns något metodiskt lärdomssystem i Mittens rike, och att statyerna gjordes av stenhuggare och Daoister, så var de i jämförelse med västerländsk skulptur mycket amatörmässiga – oftast kunde de inte hitta de rätta proportionerna i kroppsbyggnaden. Så beträffande många av statyerna i Kina är det inte så att de har en särskild konstskolas egenskaper, de är bara resultatet av omogna tekniker.

Så nyss skissade jag upp i vida och mycket enkla termer utvecklingen och ursprunget för mänsklighetens konst. Konsten i det förgångna framställde vanligen Gudar, och Gudar överlämnade de här sakerna till människor för att säga till mänskligheten: Gudar beskyddar mänskligheten, och när människor gör goda saker så kommer det att resultera i goda saker för dem.

Vanligtvis har konstnären verk ett tema och ett syfte med det han ville uttrycka eller framställa. Det vill säga, när ni planerar en målning eller formulerar layouten för en målning, det som ni vill uttrycka eller framställa, eller innebörden som ni vill uttrycka, finns införlivad i allt det. Med andra ord har varje verk sin egen historia. Men det finns ett annat problem när dagens människor tittar på västerländsk traditionell konst, särskilt konsten från renässansperioden: de tittar bara på metoden för målningen och på tillvägagångssättet – och till och med det är något som bara de människor som känner till grundteknikerna förstår. Mycket få människor vet vad målningarna uttrycker. Så när jag har tittat på målningar eller skulpturer har eleverna bredvid mig frågat: ”Vad handlar den här målningen om?” och jag har berättat för dem. Självklart, ni är alla involverade i konst och vet mycket, men varför inte närmare utforska det här ämnet tillsammans. Ta fram några tavlor så ska jag tala om vad som uttrycks i dem och varför de uttryckte det på det sättet. (*Applåder*)

Sätt er ner allihop. Nyss när jag talade om vad som uttrycktes i dessa målningar så förstod ni vad jag sade. Jag vill att Dafa-lärjungar ska förstå vad de ska göra, så varför inte dela med er av era tankar, ni också, okej?

Fråga: (Översatt) Vi vill avbilda förföljelsen. Kan vi skildra scener där Dafa-lärjungar torteras?

Mästaren: Ja, det kan ni. Ni kan avbilda scener där Dafa-lärjungar blir förföljda, där Dafa-lärjungar studerar Fa och gör övningarna, eller scener med Gudar och himlar efter att Dafa har spridits vitt – allt detta kan avbildas.

Fråga: Kan vi skapa konst som visar processen då Dafa-lärjungar klargör fakta eller sprider Fa, eller saker såsom marscher, parader och så vidare.

Mästaren: Ja, ni kan avbilda alla de sakerna. Det väsentliga är att ert planerande och ert skapande av verket ska vara på en hög nivå.

Fråga: Mästare, kinesisk konst har som mål att förmedla vissa känslolntryck. Till exempel hade de flesta berömda kinesiska målarna som mål att förmedla sina känslolntryck, och de målade landskap. Kan vi också måla på det sättet?

Mästaren: Det är inget problem med att förmedla vissa känslolntryck. Målningar i kinesisk stil och landskapsmålningar går också bra att göra. Eftersom de är verk som gjorts av Dafa-lärjungar kan de ställas ut. Men ni är Dafa-lärjungar, och för närvarande bekräftar alla Fa och skapar en framtid för varelser, så ni ska göra ert bästa med att ge klagörandet av fakta och avslöjandet av ondskan högsta prioritet, särskilt under den här tiden. Det är Dafa-lärjungars ansvar. Det är bättre att ha fler av de verk som avslöjar ondskan, visar upp Dafa och visar upp Gudar, och att göra dessa verk till kärnan. Andra verk från Dafa-lärjungar kan också ställas ut.

Fråga: Är det inte någonting avvikande att försöka förmedla känslolntryck?

Mästaren: När jag talar om att förmedla känslolntryck så talar jag om att uttrycka de inre betydelseerna i er målning eller teckning. Om människor kan uttrycka sina känslolntryck baserat på en moralisk grund som är upprätt och kommer från uppräta tankar, då är det inget problem. Det väsentliga är huruvida ni använder uppräta tankar för att skapa ert verk eller strävar efter de så kallade moderna begreppen, och huruvida ni använder traditionella och passande metoder eller modernistiska föreställningar för att avbilda saker. Problemet ligger inte i känslolntrycken i sig.

Fråga: Mästare, jag skulle vilja fråga: de verk som du just har talat om porträtterar alla bilder av västerländska Gudar. Hur blandar vi då som Dafa-lärjungar kinesiska och västerländska element, och hur använder vi målningar som den här som referens, men bevarar ändå våra egna österländska karaktärsdrag?

Mästaren: Det är inget problem att måla både Gudar med österländskt utseende och Gudar med västerländskt utseende på samma verk. Under Fa-upprätaandet spelar många olika Gudar positiva roller. Många kinesiska målningar är bra, och kan erkännas vara det. Gör ytterligare förbättringar vad gäller tekniken och skickligheten. Det finns inget problem med detta. Men det verkar vara svårt att ha både målning i kinesisk stil och oljemålning i västerländsk stil på samma verk. Ingen har ännu blivit föregångare med att blanda österländskt och västerländskt tillvägagångssätt. Gör det inte till något som är varken fågel eller fisk.

Fråga: Det jag vill säga är, från en högre nivå befinner sig många österländska och västerländska Gudar på en nivå nedanför Buddha, så om vi skapar ett större verk och innefattar dem alla i det, går det bra?

Mästaren: Du vill skapa ett stort konstverk som kommer att ha Gudar med både österländskt och västerländskt utseende i sig – det är inget problem med det. Säg då att du målar några Dao, och beroende på vad som behövs så målar du några Gudar med västerländskt utseende, och de är alla på samma målning, då är det inget problem. Men om det på samma verk på en sida används teknik med oljefärg och det på den andra sidan används kinesiska målningstekniker, då skulle jag säga att det inte går an.

Fråga: Jag har en till fråga. I våra konstverk ska vi huvudsakligen skildra det som är ljus och gott. Men en del verk har, på grund av deras rika inre mening, negativa figurer i sig. Med det kan man få kontraster i scenen. Jag skulle vilja få bekräftelse på hur man ska hantera negativa karaktärer – uppenbarligen ska de placeras i mörka hörn – men kan vi porträttera dem på det sättet?

Mästaren: Ja, det kan ni. Faktum är, ta en titt på den här målningen. De ondskefulla poliserna slår Dafa-lärjungen. Användandet av färger för de ondskefulla poliserna och Dafa-lärjungen är olika, ändå är den mycket harmonisk och balanserad på det hela taget, så det finns inga problem där. Det är en fråga om er teknik, och det handlar om att planera den väl.

Fråga: Mästare, jag skulle vilja fråga: är den kinesiska kalligrafien en konst? Dessutom, hur är det med de kursiva kalligrafistilarna, är de uppräta?

Mästaren: Nuförtiden kallas det kalligrafi, men förr i tiden var det bara att skriva. På senare tid använder inte människor längre penslar för att skriva med, så de behandlar det som en konst. Faktum är att det verkligen inrymmer konstens inre mening. Eftersom det nu betraktas som en konst kan ni på utställningar behandla det som en form av konst.

På tal om kursiva stilar inom kalligrafien så är de strängt taget en reflektion av sinnestillstånd i vilka människor ger efter för sin negativa sida. När Gudar hjälpte människor att skapa kinesiska tecken fanns det inte något sådant som kursiva stilar. Faktum är att jag aldrig har utövat kalligrafi och jag är inte så bra på det. Men människor har ofta bett mig att skriva något för hand till dem, så då använder jag den officiella skrivstilen. Det är inte så att jag har en förkärlek för den officiella skrivstilen; det beror på att när man skriver med den officiella skrivstilen så kan man omöjligen göra det kursivt. Om det skrivs kursivt så är det inte längre den officiella skrivstilen. Så det är svårt för människor att skriva kursivt med den stilen när de ger efter för sina föreställningar eller tankar. Ur det perspektivet tycker jag om att skriva med den officiella skrivstilen.

Fråga: Beträffande kalligrafitecken har jag märkt att när en del Dafa-lärjungar väljer kalligrafistil så använder de bara den officiella skrivstilen, eftersom Mästaren vanligen använder den officiella skrivstilen. Jag skulle vilja fråga om vi kan använda alla kalligrafistilar?

Mästaren: Ja, det kan ni. Ni kan använda alla slags kalligrafistilar. Men jag tycker att de kursiva stilarna ger efter för människans negativa sida alltför mycket, och har för många ytliga mänskliga element i sig. När en person verkligen har uppräta tankar och agerar på ett bra sätt, så kan han inte skriva på det sättet. Den typen av skrivande görs huvudsakligen när människor ger efter för sina mänskliga föreställningar. I allvarliga fall är personens mentala tillstånd sådant att det är rubbat och hans uppräta sida är svag.

Fråga: Jag har ytterligare en fråga och den handlar om de tre grundfärgerna. Läraren talade om att de tre grundfärgerna har motsvarigheter i andra dimensioner. Människor talar också om komplementfärger. Så hur ska vi förstå de tre grundfärgerna? Här bland människor säger vi att ljus skapar färger eftersom vi utan ljus inte kan se färger. Men eftersom andra dimensioner är fyllda av ljus, hur görs då särskiljningen bland färgerna där?

Mästaren: Ja, människor kan blanda de tre grundfärgerna från sina färger för att skapa andra färger, och de tre grundfärgerna i mänsklighetens spektrum kan brytas till andra färger i spektret. Men de färgerna skapas bara av materiella element från den mänskliga fysiska dimensionen, vilken är olik andra dimensioner, och materielagen är också annorlunda. En del människor säger att ett föremåls utseende är ett resultat av ljus, och det innefattar hur ljus och skugga framträder i en målning, och hur färgerna kommer fram. Det är inte sant. Föremål bibehåller samma form oavsett om det finns ljus eller inte – allt som ljuset gör är att ge människor synintrycket av ljus eller mörker. När de påverkas av förändringar i ljusintensiteten kan färger uppfattas felaktigt, men det förändrar egentligen inte färgen eller formen hos föremålet. Uttryckt i kultiveringstermer kan ljus blockera människors ögon och skapa falska intryck för människor. I många andra dimensioner finns det inte någon sol, och i många dimensioner badar allting i sitt eget mjuka ljus. Utan solen, eller om det inte finns någon sol i en dimension, är föremålets framträdande och tillstånd fortfarande stabilt. I vissa dimensioner avger alla föremål svagt ljus som är behagligt för ögonen, och varelserna på samma nivå kan se det själva. I den sortens dimensioner finns det ingen direkt ljuskälla som solen, men de former på föremålen man ser är ändå vad de är.

När man ser på dem med mänskliga ögon så glöder andra dimensioner, och föremålens former och färger där förblir oförändrade. (Naturligtvis kan Gudar och allt som tillhör Gudar förändras. De former som föremål existerar i är inte i ett så kallat stabilt tillstånd så som människor tror.) De är vanligtvis som färgrika neonljus, och ljusens former och färger påverkas inte av ljus. Om en varelse är ett liv på den nivån så kommer han inte att ha samma känsla som människor har efter att ha sett den dimensionen. Det är precis som jag har berättat för er om att molekyler också har energi, och orsaken till att människor inte kan känna det är att allting hos människor, inklusive ögonen, är sammansatt av molekyllära partiklar. På liknande sätt ser en varelse som består av större partiklar som är lägre än molekyler att människokroppar och allting i den mänskliga dimensionen glöder och har energi. Detta är ett annat koncept än den dimension jag talade om tidigare, där allting glöder utan att ha en sol. Det är en dimension där föremålen själva avger ett sken.

Eftersom denna mänskliga dimension är en plats som skapats särskilt för Fa-upprätandet är allting utanför den Trefaldiga världens gränser fullständigt annorlunda. I de många andra, mer vidsträckta dimensionerna som existerar på samma nivå som den Trefaldiga världen, har strukturerna på alla föremål förändrats, och de är alla annorlunda jämfört med dem i den mänskliga dimensionen. Det sätt som föremål framträder på och förhållandet mellan ljus och mörker som människor i den här världen ser, är alla olika. Så förhållandet mellan ljus och mörker som manifesterar sig här på denna mänskliga plats är en manifestation i den miljö som är särskilt skapad för mänskliga varelser. Gudar i himlen och många himlakroppar har inte någon sol som skiner på dem direkt eller avger ljus. Men det finns också många himlakroppar där de har mer än en sol som sänder ut ljus. Vissa platser har solar och vissa platser har det inte. Varelser på olika nivåer kan märka av olika ljusintensiteter, och de anpassar sig alla efter existensformen för ljus på olika nivåer. En elev skrev i en artikel att de tre grundfärgerna är relaterade till *Zhen-Shan-Ren*. Det är hans egen känsla och synsätt som kommer från hans kultivering, och det är inte den grundläggande, sanna naturen för *Zhen-Shan-Ren*.

När människor ser scener från himlen blir de chockerade och tänker: ”Vilka färger kan jag använda för att avbilda detta?” Människor kan se såväl som beröra och utnyttja materia på ytan som består av molekyler. Men när det gäller saker som består av partiklar som är mer mikroskopiska än molekyler kan vanliga människor bara känna deras energi. Färgerna på materia i dimensioner som består av partiklar som är mer mikroskopiska än molekyler kan inte hittas här på denna mänskliga plats. I själva verket bär molekyler också energi. Inte bara bär de energi, de kan också ha den effekt som energi har. Människorna i den här världen kan inte känna energin eftersom deras kroppars sammansättning, ögon, hud, blod, kött och allting annat alla är saker hos det molekylära partikellagret. Det är därför som människor inte kan märka den energi som existerar på samma nivå som de, och anledningen till att de kan märka energin hos en mer mikroskopisk nivå är att partiklar som utgör föremål på denna mänskliga nivå har en större storlek än de mikroskopiska partiklarna. Med andra ord är de element som utgör färger inte partiklar från bara en nivå, och det är därför som dimensioner på höga nivåer framträder klarare och mer skinande än dimensioner som är skapade av partiklar på nästa nivå nedåt. Men den ljusheten är av det slag som överskrider riken, så i den mänskliga världen kan man inte finna den sortens färger. Även om man använde strålände färger så skulle man fortfarande inte kunna avbilda det. Men även om ni inte har den sortens färger för att avbilda heligheten i de rikena så kan ni använda de färgämnen som människor nu har för att visa en målnings komposition och [motivens] högtidliga uppenbarelser. Människors färgämnen förmår uttrycka formerna och strukturerna. Om man fullständigt skulle kunna visa Gudar i den mänskliga världen och använda allt som Gudar har, så skulle det betyda att Gudar hade anlänt till människovärlden.

Fråga: Mästare, kan du berätta om den klädsel som Buddhor, Dao och Gudar bär, eller hur de vanligtvis klär sig och smyckar sig?

Mästaren: Den klädedräkt som vi oftast ser på Buddhor är en gul kasaya. När ni målar Bodhisattvor, måla dem bara i forntida kinesiska kvinnodräkter. Ni kan imitera hur kvinnorna i Songdynastin klädde och smyckade sig, eftersom det är det vanligaste sättet. När det gäller gudar med vitas utseende så sveper de oftast in sig själva i en stor vit kasaya, oavsett vilken värld de är i. Buddhor sveper in sig i en stor gul kasaya, och Gudar med svartas utseende sveper in sig i en stor röd kasaya. Självklart finns det manifestationer av många fler varianter och på ännu högre nivåer. De finns de som inte har någonting på sig, det finns de som har alla möjliga kläder och prydnader som är ganska primitiva ... det finns alla möjliga slags gudar. I era verk är det vanligtvis bra nog om ni bara avbildar det som människor kan känna igen. Dao tar självklart forntida kinesiska dräkter på sig – de är de vanliga Dao. De kläder som bärs av de Stora Dao på väldigt höga nivåer är faktiskt också mycket varierade.

Förr fanns detta fenomen hos kultiverare: oavsett när, eller under vilken dynasti man lyckades i kultiveringen så blev det man var klädd i när man nådde Fulländning den klädsel man fick efteråt. Så var det vanligtvis. Självklart, för Buddhor var det anorlunda – när någon uppnådde Buddhaskap antog han definitivt en Buddhas utseende, och bar en Buddhas klädsel. När det gäller dem som kultiverade till andra typer av Gudar så blev vanligen vadhelst han var klädd i när han lyckades i kultiveringen de kläder han hade på sig efteråt. Vilka av er har varit vid berget Wudang? Har ni sett porträttet av Xuanwu? Varför är Xuanwus hår utsläppt på porträttet av honom? Det

beror på att när han lyckades i kultiveringen så var hans hår utsläppt, så bilden av honom är sådan att hans hår är utsläppt. Han mediterade under långa perioder i bergen och tyckte det var för besvärligt att sätta upp håret, så han slutade sätta upp det och fortsatte så ända fram till dess att han lyckades med kultiveringen.

Fråga: Mästare, i forntida målningar och teckningar har en del Buddhor kläder och en del har sina axlar blottade.

Mästaren: Ibland målar eller tecknar människor Buddhor baserat på sina egna idéer. Till exempel är det hett i södra Asien, så Buddhistmunkarna där har vanligtvis sin axel blottad. De blottar sin högra axel så att det känns svalare. I nordligare regioner täcker Buddhistmunkarna sin högra axel med ett stycke tyg så att de inte fryser. Det finns inget sådant begrepp i Buddhornas världar. Deras sätt att klä sig är sådant att de vanligtvis blottar den högra axeln. När kineser tecknar eller målar Buddhor har de föreställningen att de ska täcka axlarna helt, men i själva verket är Gudars sätt att klä sig så här. Gudar med västerländskt utseende blottar också ena axeln, för den typen av klädsel har inte armar, och om båda sidorna är täckta är det svårt att gå omkring.

Fråga: Kan jag få fråga, varför är det så svårt att lära sig grundprinciperna när vi lär oss att teckna eller måla? Samt att det är väldigt svårt att hitta [ett bra ställe att lära sig dem]. Hur kan de av oss som studerar målning eller teckning i Kina förbättra vår skicklighet?

Mästaren: Det beror huvudsakligen på att utbildningen i Västländerna är alltför påverkad av den så kallade modernismens tänkande, och de betonar inte alls att utbilda eleverna i grundprinciperna. Dessutom är många lärare och professorer en del av den modernistiska skolan och inte ens de själva förstår eller har de mest grundläggande, allmänna kunskaperna om målning och teckning. Beträffande att bemästra grunderna kan det endast göras med flitig träning. I början måste personen teckna stilleben, och lära sig behärska uppbyggnad och perspektivritning. När han kan teckna stilleben väl behöver han öva sig att teckna skisser, och sedan ska han lära sig att använda färger riktigt. Steg för steg bemästrar han grunderna i att måla och teckna. Grundläggande skickligheter är vad en målare eller skulptör måste bemästra.

Fråga: Varför är det så att människor i Kina har målat landskap under lång tid? Naturligtvis, i Kina finns det också målningar som skildrar Buddhabilder, men genom Kinas historia har de flesta målningar varit landskap.

Mästaren: Kinesiskt måleri försöker förmedla känslor, och försöker fånga en viss tankevärld och uttrycka en inre mening. Det är därför som de flesta har målat landskap. Trots allt har det kinesiska folket en halvt Gudslig kultur. I deras sinnen vill de inte porträttera människor alltför mycket, och det är av samma skäl som jag talade om tidigare. Så de flesta målningarna är av landskap, men det finns en del som också har porträtterat människor. Men vanligen använder de inte modeller, och verken växer fram helt och hållet från deras egen föreställning. Det som är bra är att saker och ting på det viset är oförorenade. Självlärt är det inte så att de inte alls målar riktiga människor. De har målat en del hjältefigurer i historien och figurer som människor hyllar. När det gäller nutiden så har [motiven på målningarna] blivit mer varierande. I själva verket är de tidigaste kinesiska målningarna som har upptäckts, målningar av Gudar, och från forna

tider fram till i dag har det alltid funnits målningar i tempel och kloster som porträtterat Buddhor, Dao och Gudar.

Fråga: I kinesiska målningar är linjerna dominerande och färgerna är mjuka och milda, medan västerländska målningar är väldigt noggranna med färger. Är det sant att färgerna i våra kinesiska målningar borde vara som dem i västerländska målningar?

Mästaren: Nej. Österländska målningar ska ha karaktären av österländska målningar. Måla dem bara på det sättet de ska vara. Så fort du ändrar det är det inte längre en österländsk målning. Österländska målningar ska betona linjerna. Men i västerländska målningar kan de inte rita linjer, och om man ritar linjer kommer det inte att bli rätt, eftersom deras komposition görs med ljus och skugga.

Fråga: Mästare, [i våra målningar och teckningar] förmedlar vi idéer eller porträtterar någonting realistiskt. Är det sant att din Fashen kommer på verket när vi målar eller tecknar? (Människor skrattar)

Mästaren: Nej, min Fashen kommer inte att göra det. (Människor skrattar) Han behöver bara tänka så kommer ni att veta hur ni ska måla. Men om ni tänker: ”Nu förstår jag. Då kommer jag att låta Mästaren måla det”, (människor skrattar) det kan ni inte göra.

Fråga: Vid den tiden kanske målaren träder in i ett övernaturligt tillstånd, och då kanske hans målning blir bortom det vanliga.

Mästaren: Nej, den kommer inte nödvändigtvis att bli bortom det vanliga. Oavsett omständighet, ska [målaren] vara rationell och agera normalt. Precis som med er Dafa-kultivering är allt normalt. Om det är något som en Dafa-lärjunge ska måla, då ska ni bara göra det bra. Det finns inget sådant som att gå in i ett visst tillstånd, och ni ska inte ha sådana tankar.

Fråga: Mästare, jag skulle vilja måla olika mänskliga figurer. Du har nämnt att de svartas Gudar sveper in sig i röda kasayer, men vi vet inte hur deras hår ser ut.

Mästaren: Vanligtvis, om ni vill måla Gudar med västerländskt utseende så kan ni ha som referens och följa konstverken från renässansen. Gudabilderna i konstverken från den västerländska renässansen är exakta. Generellt sett har de flesta av de vuxna manliga Gudarna mustasch och skägg, men naturligtvis finns det också de som inte har det. Buddhor har vanligtvis inte det, men ett litet antal av dem har det. Gudar med svartas utseende har samma hår som svarta – kort, krulligt hår – eftersom Gudar skapade människor till deras egen avbild.

Fråga: (Översatt) Jag gjorde en målning till min skola, och det är i grund och botten ett självporträtt. När jag målade det lade jag ner mycket omsorg på det, och gjorde mitt bästa att inte låta några föreställningar spela in. Jag har upptäckt att människors reaktioner har varit rätt goda, och dess komposition förbättrades också mirakulöst. Så min fråga är, är det så att så länge som vi lägger ner mycket omsorg i att måla något så kommer det att bli bra? Jag skulle vilja fråga om Mästaren kan ge lite vägledning när det gäller detta.

Mästaren: Strängt taget måste ni när ni målar lägga ner mycket omsorg i det. När ni lägger ner mycket omsorg i det så kommer alla att säga att ni har målat väl, men jämfört med den era som betonade grunderna så finns det fortfarande ett glapp. Så jag tror att om Dafa-lärjungar slipar och förbättrar de grundläggande färdigheterna så kommer de att måla bättre och kommer att lämna en upprätt väg för människor i framtiden. Självklart är det riktigt att lägga ner mycket omsorg i målandet.

Fråga: Kan jag måla ett porträtt av Läraren?

Mästaren: Många människor har gjort skulpturer och målat porträtt till mig, men till slut ser ingen av dem ut som jag. Det går bra att ni målar av mig, det är inget problem. Ni kan bara använda ett fotografi att måla från.

Fråga: Mästare, jag vet att många elever verkligen vill måla av Mästaren, och särskilt bilder i andra dimensioner. En del av målningarna ser ut som Mästaren, och jag känner det som om de verkligen har kraften från din Fashen. Men vad ska vi göra med dessa målade porträtt, då de trots allt är bilder av Mästaren, och hur är det med skisserna?

Mästaren: Om skisserna måste brännas så bränn dem. Det är inget problem. Under Fa-upprätandeperioden ska Dafa-lärjungar prioritera att bekräfta Fa.

Fråga: Hur är det då med dem som är väl målade? Vi undrar om vi kan offra rökelse inför dem?

Mästaren: Behåll dem bara som målningar.

Fråga: Mästare, efter att ha lyssnat på din föreläsning i dag har mitt sinne och mina tankar blivit mycket vidare. Men jag undrade om vi kan få dessa saker nedtecknade i skrift, eftersom många människor inte är här, och de är också ganska skickliga inom konsten.

Mästaren: Jag ska ta en titt och se på det efter att Fa-sanningarna som jag har undervisat om den här gången har organiserats.

Fråga: Jag kände det som om mitt sinne drog en nit när det gällde att gå vägen att skapa [konst], men nu är jag klar och jag är väldigt lycklig.

Mästaren: Det är precis den Fa som jag ville undervisa er i idag.

Fråga: Jag har en till fråga. Ta mig som exempel. Allt jag har studerat är västerländsk konst, men jag gillar verkligen kinesisk målning med pensel. När jag målar, är det okej att fokusera på det som avbildas, och inte begränsas av traditionell metodik.

Mästaren: Om du säger att du vill ta det bästa från båda världarna beträffande teknik så tycks en del människor ha provat det förut. Du kan prova det, men den måste framstå som harmonisk, vara balanserad och kännas naturlig för dem som tittar på den. Men efter att ha provat det känner du kanske att du ändå inte kan hitta ett sätt att verkligen föra samman den konstnärliga kulturen från österländsk och västerländsk målning.

Fråga: Hälsningar, Mästare. Kan vi i våra målningar blanda samman till exempel bevingade änglar från öst och väst?

Mästaren: Under Fa-upprätagandet finns det, bland de Gudar som helt och hållet har en positiv roll, Gudar med både österländska och västerländska människors utseende, såväl som Gudar med olika utseenden. Det beror helt och hållet på den betydelse ni vill uttrycka i ert målande, det vill säga vad kompositionen kräver. Till exempel har en del av Gudarna med västerländskt utseende vingar och en del har det inte. Det beror på hur kompositionen i er målning skildrar saker och ting. Låt mig säga dig, de där Gudarna i dimensioner på låga nivåer visste att jag skulle komma för att sprida Fa, så de gamla krafterna arrangerade för dem att ha inflytande på hur jag skulle sprida den och på samhällstillstånden. Naturligtvis gjorde jag det inte enligt det de ville. Det utseende jag antog för att göra Fa-upprätagandet medan jag spred Fa var en stor fråga för alla Gudar. På den tiden tvistade Buddhor och Dao på låga nivåer om vilket utseende jag skulle välja, och som följd skapades daoismen. Dao ville att jag skulle välja en Daos utseende, få mig att undervisa Dao-Fa med Dao[-sanningar]. Men de visste själva att Dao vidarebefordras med tillvägagångssättet med en lärjunge. Hur skulle man då med ett tillvägagångssätt med en lärjunge kunna rädda alla varelser och sprida Dafa? Det skulle inte fungera, så de tänkte ut ett sätt och startade en religion på Jorden, vilket ledde till framträdandet av den daoistiska religionen. Senare inom den daoistiska religionen delade också många Dao upp sig på Buddhor och Bodhisattvor, och Daos paradiset började verkligen existera i himlen. Det är för att de ville få mig att välja en Daos utseende. På Buddhas sida skapade de också förutsättningar så att jag skulle välja en Buddhas utseende. De säger att jag borde använda en Buddhas utseende, vara barmhärtig, eftersom jag ville rädda varelser. Men jag inkarnerade i Mittens rike. Om jag hade inkarnerat i Väst, då hade Gudar med de vitas utseende skapat förutsättningar för det likaså. Så det är så dispyterna mellan Dao och Buddhor kom till i historien. Så snart jag slutligen hade fastställt allt jag ville så upphörde de här dispyterna om utseendet. Jag följer inte de gamla krafternas arrangemang.

Gudarna i himlen, oavsett vilken sorts Gudar de är, närhelst någonting händer i himlen så diskuterar de det tillsammans. Att Jesus kom till Jorden för att rädda människor diskuterades och koordinerades också av alla Gudar i samverkan, eftersom de stora händelserna som sker på Jorden påverkar himlen. När en Buddha vill sprida Fa kan det inte göras om andra Gudar inte ger sitt godkännande. De sakerna beträffande dispyterna mellan Buddhor och Dao som jag just talade om tillhör det förflutna, eftersom det efter att det hade beslutats i frågan om att sprida Fa inte fanns något att bråka om längre, så allt var bra.

Fråga: Vattenfärg är lite likt kinesisk målning, och lite likt oljemålning. En del verk använder vattenfärger såväl som kinesiska måleritekniker.

Mästaren: Vattenfärgernas grundprinciper är västerländska, så vattenfärg är en västerländsk målningsmetod. Beträffande själva färgen så hindrar den er inte från att göra en målning med vattenfärg eller en kinesisk målning. Det är inget problem om ni använder vattenfärger för att måla kinesiska målningar, och det är inte heller något problem om ni går till väga så att ni använder vattenfärger för att måla oljemålningar. Vattenfärgerna innefattar i sig själva inte frågan om österländskt eller västerländskt målnings sätt; med andra ord, vilken typ av färg ni använder eller vilken sorts målning ni gör är en annan sak än det sätt ni målar på. Skillnaderna mellan österländska och västerländska mål-

ningar begränsas inte heller bara till intensiteten i de färger som används. De inre betydelseerna i var och en kompletteras och stöds av de två typerna av kultur.

Många människor har försökt kombinera österländska och västerländska målningstilar, men de har faktiskt alla misslyckats. Kinesiskt måleri och västerländskt måleri skiljer sig inte bara i teknikerna i deras målningssätt och i färganvändande på ytan; det finns oändliga etniska kulturer bakom målningarna. Alla de olika färdigheterna och teknikerna i varje kultur är höjdpunkten för det folkets kultur som helhet. Faktum är att det är ogörligt att slå ihop österländsk och västerländsk konst, såvida inte österländska och västerländska kulturer fullständigt blandas samman och blir till något som är rotlöst och förvrängt.

Fråga: Vi vill måla skapandet av Himmel och Jord, med andra ord, de gamla krafterna i kosmos förstörs, och goda saker ... det vill säga när den kosmiska kroppen blir god och dåliga saker kastas ner. Är det i den typen av scen bäst att inkludera Gudabilder? Eller ska vi bara göra vissa färgförändringar? [Jag tror att det antagligen är] bäst att inkludera något av det som Mästaren talade om tidigare.

Mästaren: Ni kan inte måla abstrakt. Motiven som skildras måste finnas där. Med andra ord måste ni gå tillbaka till den uppräta vägen.

Fråga: Beträffande de övernaturliga djuren i himlen, såsom de lejon som Mästaren precis nämnde, och vissa andra, såsom drakar och fenixar – ta drakar till exempel. Det finns drakgudar och den röda onda draken som Mästaren nämnde i tidigare skrifter – som i "Den Röda draken dräpt". Finns det olikheter mellan de drakarna?

Mästaren: Det yttre utseende hos de drakarna är likadant. Och det finns bra och dåliga drakar. Det finns onda drakar, goda drakar, och drakgudar. De drakar som vanligtvis ses i de himmelska paradisen och Buddhornas paradiset är gyllene drakar, vilka glöder av gyllene ljus. Det finns en sak som jag vill klargöra: de drakar som beskrivs i österländsk kultur och drakarna i västerländsk kultur är inte samma varelse, inte samma art. Drakarna i österländsk kultur har olika färger, vissa har färger som på de svartvita fiskarna, och det finns också de som är röda, gula, vita och svarta. De är olika för att det finns nivåskillnader också bland drakar. Det finns skillnader bland de himmelska drakarna, de jordiska drakarna, och drakar som lever i vatten. Beträffande de drakar som det hänvisas till i västerländsk kultur så är de en sorts ondskefulla bestar i helvetet. Många gånger, när kineser nämner drakar, tänker många västerlänningar på drakar som om de vore dåliga – det är så de känner. Det är i själva verket en skillnad i österländsk och västerländsk kultur. De drakar som västerlänningar talar om har ett huvud som är något lite likt en drakes, och har en mager hals, och en massiv kropp som dinosaurier, och vingar utan fjädrar. Den sortens varelse är en varelse på låg nivå i systemet för Gudarna med västerländskt utseende. Drakarna från helvetet i systemet för Gudarna med västerländskt utseende fräser ut en infernalisk flamma. Jag tror faktiskt att människorna förr i tiden blandade ihop saker i översättningen, och kallade den besten en drake. Den är olik draken i Öst. (*Frågar västerländska elever*) Säg mig, är inte västerlänningars föreställning av en drake sådan som den jag just talade om? (*Svar: "Ja."*)

I själva verket är de inte samma varelser. I himmelrikerna i Väst har de vanligtvis inte den typen av drake som det hänvisades till i Öst, eftersom det inte är en varelse i det systemet. Och i det system som tillhör de Gudarna som har vita människors utseende,

vilka motsvarar de vita människornas samhälle på Jorden, finns det hela vägen till ännu lägre dimensioner inget sådant som drakar i det systemet, inte heller finns det någon manifestation av den sortens djur. Men de har många varelser som inte heller finns i de Gudars system som har österländska människors utseende. Till exempel fanns det i Väst förr en sorts djur på Jorden vars nedre del av kroppen var en hästs och vars övre del av kroppen var mänsklig. Det finns inget sådant i den österländska världens system. Så det är inte bara en fråga om olikheter i kultur. Det handlar om att vissa saker inte existerar i den andra världens system.

Fråga: Mästare, jag vill ställa en fråga. Jag målar i olja, och det är väldigt tidsödande att färdigställa en bra målning. [Jag frågar] eftersom jag vet att det finns en massa projekt som ska göras.

Mästaren: Flitiga Dafa-lärjungar är alla mycket upptagna. Under Fa-upprätandeperioden behöver de klargöra fakta och rädda varelser. Och när det gäller det jag har sagt till er i dag så måste de av oss som är här som har de speciella färdigheterna också skapa konstverk. Att skapa dessa verk tar mycket tid och jag är mycket medveten om det. Men oroa er inte, gör ert bästa att ta vara på den tid som ni har för att måla eller teckna. Dra bara inte ut på det för länge. Måla så mycket ni kan, och vi ska sätta ihop en utställning när verken är i stort sett klara.

Fråga: Mästare, det jag vill fråga om är, ja, hur man ska balansera de två. Vi har bara så pass mycket tid, och när vi gör en sak så kan vi inte göra något annat.

Mästaren: Just det, planera då saker och ting förnuftigt. Det jag ber er göra är inte bara för andras skull och för att efterlämna de här sakerna till framtidens människor – det gagnar också er egen kultivering. Eftersom ni alla lever i den här samhällsmiljön behöver ni alla kliva ut ur den här tidsperioden. Med andra ord är det så här människors föreställningar är nu, människor är alla i det stora färgkaret, och de av er som har de här speciella färdigheterna måste ha påverkats mer än andra i det här avseendet. Så under processen med att skapa konstverk och återvända till den uppräta vägen, renar ni inte er själva? Och höjer ni inte er själva åter konstnärligt sett? Jo, ni förändrar er själva i grunden, och förändrar er själva angående era begrepp. Kultiverar du inte dig själv?

Fråga: I går såg jag Mästaren rotera Falun på konferensen, och jag blev väldigt rörd. Om jag målar den scenen baserat på mina idéer, och Mästaren hade på sig en kostym då, vore det för direkt eller för detaljerat?

Mästaren: Det går bra att måla det, och det går bra att måla mig i kostym.

Fråga: Mästare, jag vill ställa två frågor. En är att vår Falun Dafa inkluderar många Gudar, så med så många Gudar, och naturligtvis, efter att elever har fullbordat kultiveringen blir de olika Buddhor, Dao och Gudar, så om vi nu vill avbilda ett stort antal medutövare som har kultiverat väl – en del av dem kan redan ha kultiverat extremt bra – vi kan avbilda dem; sedan när det gäller de Gudar som uppräta religioner tror på och som Mästaren har nämnt, och i buddhismen finns det många uppräta Gudar likaså, kan vi avbilda dem?

Mästaren: I många fall kan ni det. Låt oss uttrycka det så här, de Gudar som nämns inom buddhismen, och alla de Buddhor och Bodhisattvor som nämns inom buddhismen som människor känner till, det går bra att avbilda dem. Lao Zi, Dao, Jahve, Jesus, Den Heliga Maria ... det är inga problem med att göra någon av dem. Men det är meningslöst för Dafa-lärjungar som befinner sig i processen med att bekräfta Fa att avbilda Gudar som inte har något med Dafa att göra. När det gäller vad ni ska avbilda och hur ni ska avbilda det så behöver jag inte säga alltför mycket om det.

Fråga: Jag har en annan fråga, och det gäller en del klassiska verk som finns kvar sedan renässansen, såsom Nattvarden etcetera. Jag tycker att denna typ av verk är enorma projekt och jag skulle vilja att vi också efterlämnar några verkligt bra verk, men inte i samma form som deras, eftersom våra kommer att skildra Falun Dafa. Men den innersta naturen kommer att vara densamma. Först och främst måste idén vara bra, och sedan måste teknikerna vara sunda, och vi behöver ha tiden liksom många andra förutsättningar. Så jag känner att för att göra den sortens projekt väl så behöver vi överlag lägga ner mycket ansträngningar.

Mästaren: Din idé är storslagen. Var inte orolig, och ta tid på dig. Du kan skapa saker baserat på de färdigheter du har för närvarande. Du sätter igång detta, och om du har förmågan så sätt igång och gör det; om du inte kan göra det så kommer människor efter dig definitivt att göra det. Mänskligheten kommer definitivt att skapa något lysande för Dafa, eftersom Dafa har gett mänskligheten så mycket välsignelse! (*Applåder*)

Fråga: Mästare, jag tycker att Buddhabilderna i kinesiska målningar är mycket utsmyckade, och de är målade så väldigt vackert, men det som målas nuförtiden är mycket enkelt och jag tycker inte att det ser bra ut.

Mästaren: Människors perspektiv är olika. Det är så saker och ting manifesteras här på den här platsen för människor. Under olika tidsperioder visar Buddhor för människorna de olika tidsperiodernas dräkter. När jag först började lära ut Fa och många Bodhisattvor kom för att träffa mig, så kan ni inte ana vad de hade på sig. Ni vet, under kulturrevolutionen tyckte kinesiska flickor bäst om att ha på sig de där gräsgröna militäruniformerna. (*Alla skrattar*) De kom iklädda gräsgröna militäruniformer. Det jag menar är att Buddhor visar saker baserat på föreställningarna hos världens människor under olika tidsperioder. I själva verket är den ursprungliga bilden av en Buddha den med en gul kasaya och lockigt blått hår. Naturligtvis skiljer sig det sätt som skulpturer skapades på och bilder målades på i forna tider i viss mån från det sätt som de görs på nu. På den tiden var de Buddhabilder som målades bländande dekorerade och en njutning för ögat. Också det visades med utgångspunkt från människornas begrepp på den tiden. Naturligtvis, när någon kan se en Buddhas verkliga bild kommer han också att se Buddhas paradiset och Buddhakroppens prakt – det är en otroligt magnifik syn. Gudar ändrar avsiktligt sina manifestationer inför människor.

Fråga: Våra målningar är nu mycket enkla.

Mästaren: De Buddhor och Bodhisattvor som målades under Tangdynastin hade en massa prydnader. Om ni när ni målar vill efterfölja de porträtt som gjordes under Tangdynastin så går det också bra.

Fråga: Jag tillbringade ett halvår i Louvren. När föreläsaren presenterade målningen "Mona Lisa" så hörde jag honom tala om gångna tiders Gudar. Han sade att Mona-Lisa representerade en gudabild från förr och att Gudar inte bar några prydnader. Men jag hörde just Mästaren tala om detta, och jag är förbryllad.

Mästaren: Det som är avbildat i den målningen är en människa, inte en Gud, och den är inte så fantastisk som människor säger. Dessutom är skuggorna i den inte bra.

Fråga: Föreläsaren sade att den återspeglade adeln från förr, och att de adliga förr inte bar några prydnader.

Mästaren: Allt det sades av människor och föreläsarens ord är opålitliga. Många Gudar i himlen har örhängen. Gudinnorna i himlen bär prydnader såsom örhängen, och dessa är också Fa-redskap. Beträffande Gudar med västerländskt utseende så verkar det som om Gudinnorna bär mycket få prydnader. Det verkar som om Bodhisattvor bär relativt mycket prydnader. Vanligen har Gudar halsband, och Bodhisattvor har också långa pärlband med stora radbandspärlor, verkligt långa.

Fråga: Mästare, vad betyder det när himmelska jungfrur strör ut blommor? Än idag vet jag det inte.

Mästaren: De strör bara ut blommor när det är någon på Jorden som räddar människor som lär ut Dao eller gör storartade och betydelsefulla saker. En massa elever har sett att närhelst Mästaren lär ut Fa så strör de ut blommor. (*Applåder*) De uppmuntrar varelser, så de strör ut blommor för er.

Fråga: (Översatt) Jag ser inte ofta Gudar i andra dimensioner och jag kan inte se dem särskilt klart. Hur vet jag om det som jag tecknar är riktigt? Det här är ett stort problem. Vad ska jag teckna när jag avbildar Gudar?

Mästaren: Vanligtvis, om du ungefärligen känner till deras typ av kläder och deras ungefärliga utseende, då är det en utgångspunkt. Många Dafa-lärjungar runtomkring dig har sett olika scener, så du kan lyssna på deras beskrivningar. När du tecknar eller målar kommer du naturligt att veta teckningens komposition och vad som porträtteras på den.

Fråga: Jag skulle vilja ställa en fråga angående barns målningar. Barn är rena och oskyldiga men de behärskar inte några tekniker. När de målar, är den uttrycksmetoden mycket annorlunda mot det vi vill ha, vilket är utsökt tekniskt sett?

Mästaren: Ja, en målare är en målare, ett barn är ett barn, och ett barn är inte jämfällt med en målare. När ett barn vill måla är det början på att röra sig i riktning mot att bli en målare, men det betyder inte att han är en målare. Om någon inte kan måla väl så kommer han aldrig att anses vara en som kan måla. Det kommer alltid att finnas en skillnad mellan att kunna måla och att inte kunna måla. Så barn behöver studera och gör bra ifrån sig med det de studerar. Även den sortens bilder som vuxna målar till barn nuförtiden dök upp först efter att modernisterna framträdde. Bilderböcker ritades för barn förr i tiden också och bilderböckerna förr gjordes med traditionella tekniker.

Fråga: Så om små barn vill avbilda Dafa-saker, om de avbildar dem direkt, vore det ett problem? Eller är det så att bara människor med institutionell bildning och tillräcklig teknik kan avbilda dessa saker?

Mästaren: Barn kan öva sig i att teckna och att öva teckning kan inte anses vara lyckade arbeten, men det som de gör som hemläxor i teckningsundervisningen i skolan kan visas och bedömas i skolan. Elever i Minghui-skolor ska naturligtvis studera Fa, och teckningsundervisningen ska definitivt omfatta att teckna saker om Dafa och utövare, men det är bara att studera och göra hemläxor. Men jag hoppas att alla skolornas teckningsundervisning fostrar elevernas grundläggande färdigheter på ett formellt och standardmässigt sätt. Är det i själva verket inte att fläcka ner bilden av Gudar att teckna Gudar utan skicklighet? Fastän avsikten är god så kan ur en annan synvinkel Gudar inte bara ritas av eller målas av på vilket sätt som helst, eller hur? Om du inte vet hur man tecknar eller målar, hur kan du då återge Gudars högtidliga, underbara och rättfärdiga egenskaper? Naturligtvis är det ett undantag att teckna eller måla av utövare.

På Minghui-skolorna, om elever vill träna på att teckna, då är det inget problem, och skolorna kan visa upp, jämföra och själva recensera dem som är välgjorda. Men jag tycker att verk på en verkligt hög nivå kräver att man är skicklig, och särskilt för utställningar behöver vi uppvisa en upprätt, traditionell och professionell standard.

Fråga: När man målar scener som visar Dafa-lärjungar och Mästaren som utför Fa-upprätande, så målas Buddhor, Dao och Gudar i andra dimensioner. Eftersom inga av det gamla kosmos Gudar deltar i Fa-upprätandet, kan man förstå det så att detta är en manifestation av att Dafa-lärjungars kroppar i olika dimensioner deltar i Fa-upprätande i olika dimensioner?

Mästaren: Det är inte så att ingen av Gudarna deltar. De flesta av Gudarna i kosmos deltar inte, men förutom de gamla krafterna finns det en andel som fullständigt kan följa Mästarens krav och som spelar en positiv roll, och det finns himmelska soldater och himmelska generaler som också skyddar Fa. Det är inte så att inga Gudar deltar – en del upprätta Gudar deltar. Ni kan sätta igång och måla av dem. Dafa-lärjungar kan kalla på gudomliga krafter och *gong* när de har upprätta tankar, men det är svårt för dem att kalla på sin gudomliga sida som har fullbordat kultiveringen.

Fråga: När Dafa-lärjungar deltar i Fa-upprätandet i andra dimensioner, har de också utseendet av Buddhor, Dao eller Gudar? Har de samma utseende som andra Buddhor, Dao och Gudar?

Mästaren: Ja, deras utseende är sådant. Dafa-lärjungar bekräftar bara Fa bland vanliga människor. På den andra sidan rör de sig i grunden inte. Men när de sänder upprätta tankar kan de tillkalla sina förmågor på den andra sidan. Att bekräfta Fa görs till största delen av deras huvudkropp här, och när deras upprätta tankar är starka kan de kalla på sin energi, sina Fa-redskap och sina gudomliga förmågor – det är i allmänhet så det är.

Fråga: Kan de då bara sitta där?

Mästaren: Det beror på att de inte tillåts att röra sig på egen hand när huvudkroppen inte är närvarande. Och det beror på att när deras huvudkropp har fullbordat kultiveringen så följer de med den. Om de rör sig utan huvudkroppen, vore det inte detsamma som

att den delen vore oberoende? Och skulle det då inte bli en annan varelse? Och den skulle kunna ta din plats eller vända sig om och kontrollera dig. Skulle det kunna tillåtas? Då skulle allt som var kultiverat inte längre vara du och det kan inte tillåtas. Så det krävs att efter att huvudkroppen har fullbordat allting så förenas de till en. Låt mig uttrycka det så här, om din arm börjar röra sig av sig själv och inte kan kontrolleras, är den då fortfarande din? (*Alla skrattar*)

Fråga: Om de inte rör sig på den andra sidan, hur gör de då saker och ting?

Mästaren: De som verkligen gör saker är ni, som bekräftar Fa i människovärlden. Det är ni som sänder upprätta tankar här, och ni klargör fakta och räddar världens människor. När era upprätta tankar är starka kan ni tillkalla er energi. På olika nivåer finns det energi, Fa-redskap och *gong* på olika nivåer, och ju starkare era upprätta tankar är, desto starkare är er förmåga att tillkalla dem. En del elevers urandar kan lämna skalet, lämna kroppen, och de spelar också en roll i Fa-upprätandet. De vars urande kan lämna skalet är de som kan kontrollera den gudomliga delen av sina kroppar som har fullbordat kultiveringen.

Fråga: Det finns många Buddhor, Dao och Gudar i buddhistiska målningar. Kan vi använda dem som referens?

Mästaren: Ja det kan ni.

Fråga: Eftersom kalligrafi med kursiv stil är förvrängd, betyder det att vi måste använda skrift med vanlig stil eller den officiella stilen när vi sätter ord, dikter eller inskriptioner på våra målningar?

Mästaren: Den kursiva kalligrafistilen skrivs i ett tillstånd där personen ger efter för sin negativa sida och hans föreställningar dominerar. Jag tycker att det är bra att skriva prydligt och tydligt. Eftersom tecken förs ner till människor från Gudar så är det att vara respektfull mot Gudar att göra det. Jag kan bara berätta om Fa-principerna för er. Ni kanske säger: ”Jag tycker bara om kursiv stil, och det som jag har övat mig i är kursiv stil.” För tillfället bryr jag mig inte om vad vanliga människor gör, men Dafa-lärjungar måste vara upprätta.

Fråga: Mästare, kan du vara snäll och tala om vad du tycker om väggmålningarna i Dunhuanggrottorna?

Mästaren: Det fanns ett stort tempel där i forna tider, men byggnaden förstördes av krig och år av vanskötsel. Dunhuangs väggmålningar gjordes under en tidsperiod kring Tangdynastin. En del av dem avbildar scener i himlen. Eftersom de målades när buddhismen blomstrade och många människor trodde på Buddhor och trodde på religioner så såg många människor scener med Buddhor och Gudar och människor avbildade dem. Men eftersom de var påverkade av de omogna färdigheterna inom Österns måleri så var deras verk inte så mogna eller korrekta som den västerländska konsten när det gällde perspektiv och kroppsbyggnad. Ändå möjliggjorde det faktum att de människorna hade sådana färdigheter för ett eller två tusen år sedan att buddhismen och konsten i Kina kunde uppvisa glansen hos denna forna kultur.

Fråga: Mästare, jag skulle vilja fråga dig om de andra forntida civilisationerna, till exempel Egypten, och Mayakulturen i Sydamerika. [De Gudar som de trodde på] tycks vara mycket annorlunda än de Buddhor, Dao och Gudar som vi känner till. Existerade de verkligen förr?

Mästaren: De civilisationerna existerade. De människorna trodde på olika Gudar och många av dem var uppräta Gudar.

Fråga: Mästare, när det gäller de övernaturliga djuren från Öst och Österns Gudar, vilka Fa-redskap har de i allmänhet?

Mästaren: Oj, det är som om du frågade hur många partiklar det finns i kosmos? Det finns väldigt, väldigt många. Varje Gud har ett Fa-redskap, och mer än bara ett. Fa-redskapen som tillhör dem som stiger upp genom kultivering formas under personens kultiveringsprocess. Till exempel de skålar, radband och tråklockor som buddhistmunkar ofta använder, daoisternas hästsvansviskor och svärd etcetera – alla dessa saker kan bli Fa-redskap allteftersom personen kultiverar. När en munk går igenom sina radbandspärlor en efter en medan han skanderar Buddhas namn varje dag, så ökar energin i hans händer allteftersom hans nivå stiger, och allteftersom han fortsätter att gå igenom dem blir energin i dem ganska full och till och med pärlornas natur förändras. När han senare lyckas med kultiveringen blir varje pärla ett Fa-redskap och hela pärlbandet bildar tillsammans ett annat Fa-redskap. För dem som når en hög nivå är varje pärla som en värld, allting finns i den. Alla slags saker kan bli Fa-redskap. Medan Dafa-lärjungar bekräftar Fa, om ni skriver artiklar för att bekräfta Dafa, då har till och med den penna som du använder varje dag förvärvat ära och dygd, och kanske kommer till och med din penna att bli ett Fa-redskap i framtiden. När en gång något som används av en kultiverare har förvärvat ära och dygd kan det bli ett Fa-redskap, och det inkluderar penslarna, pennorna och blyertspennorna som ni använder för att måla eller teckna när ni bekräftar Fa.

Fråga: Mästare, jag har en fråga om skulpturer. De grekiska och romerska skulpturerna framstår som mycket exakta. Men när jag ser tillbaka på Buddhastatyerna från Tangdynastin i Kina så tycker jag att [fastän de inte är så exakta], de mycket gripande. Så jag tror inte att proportioner påverkar människors beundran för Gudar.

Mästaren: Det är sant. Statyerna av Buddhor och Gudar har Buddhors och Gudars Fashen i sig, så naturligtvis är de annorlunda än vanliga statyer, och det är därför de kan beröra människor. Det är just det som jag talade om nyss. Kineserna lägger särskild vikt vid att förmedla känslor med västerlänningarna fokuserar på att exakt uttrycka det som är på ytan. Det här är två olika tillvägagångssätt och båda kan väcka människor. De österländska målningarna och teckningarna kan beröra människor för att de avbildar Gudar – det skulle de inte om de var av vanliga människor. Gudarna i västerländska målningar kan också väcka en känsla av beundran. Men om de västerländska målningarna porträtterar vanliga människor så skulle människor inte bli begeistrade. Om skickligheterna och teknikerna i kinesiska målningar, teckningar och skulpturer vore lika mogna och riktiga som dem i Väst, vore de då inte mer rörande och mer levande? Man kan inte anse att ett omoget och bristfälligt konstverk duger på grund av den effekt som en Gud har. Ett perfekt konstverk med en Guds närvaro är det mest heliga.

Fråga: Vi borde alltså lära oss av deras tekniker?

Mästaren: Det jag talar om handlar inte bara om teknik. Det jag säger är att ni borde måla eller teckna på det traditionella och uppräta sättet och göra ert bästa med att fullända ert konstnärskap. På det sättet förbättrar ni er själva och visar också Gudarna respekt.

Fråga: (Översatt) Det jag vill fråga är, jag använder datorer för design, och tar ofta närbilder. Till exempel kanske jag tar närbilder på Dafa-lärjungar eller vanliga människor. Jag undrar om jag kan använda närbilder på en människas ansikte etcetera i min design. Jag är inte säker på om det är lämpligt och vad som är standarden.

Mästaren: Ja det kan du. Och förutom närbilder kan du använda hela personen som modell. Men du måste ha en korrekt estetisk standard, istället för att följa det som du tycker om baserat på mänskliga föreställningar.

Fråga: Mästare, de kinesiska elevernas färdigheter är bättre än våra i detta hänseende. Med andra ord har de blivit bättre utbildade. Kan de bidra med en del saker? Det jag menar är att våra elever i Kina borde ha ett stort antal målningar som är överlägsna våra.

Mästaren: Låt oss för närvarande inte räkna med eleverna i Kina. Just nu ser vi bara till att de Dafa-lärjungar i länderna utanför Kina som är professionella på den här arenan arbetar med detta. Naturligtvis vore det inte något problem att hitta till och med tusen Dafa-lärjungar i Kina som är utmärkta målare. Men en grym och ondskefull förföljelse pågår där just nu.

Fråga: Det jag vill fråga är, hur är filmer, TV-program och teckningar och målningar besläktade med de traditionella teckningarna och målningarna?

Mästaren: Ingenting är fritt från påverkan från sin tidstrend – det är därför som utseendet på karaktärerna i många tecknade filmer faktiskt är rätt fula, som jag ser det. En del som är avsedda att uttrycka godhet är inte goda, och deras utseende är faktiskt riktigt elakt. Det jag ber er i dag är att återvända till människors väg genom rättfärdiga tankar, godhet, och de traditionella och uppräta tillvägagångssätten. Medan de lyser upp vägen för världens framtida människor behöver Dafa-lärjungar först hitta sina uppräta tankar igen när det gäller konst.

Fråga: Mästare, jag skulle vilja fråga dig hur målning förhåller sig till komponerande av musik.

Mästaren: I båda fallen ska ni skapa verken med uppräta tankar. Tidigare talade jag till dem som är involverade i att komponera musik. Jag har just pratat färdigt med dem så jag ska inte prata om det här. Jag talade med dem i några timmar också.

Fråga: Lärare, du talade om medkänsla, men jag vill inte avbilda en särskilt stor scen.

Mästaren: Då går det också bra att avbilda ett litet ämne. Båda är bra. Om du vill avbilda ett mycket litet ämne och du inte vill porträttera en stor scen, och du vill ha en liten bild, då kommer det också att fungera.

Fråga: Mästare, hur ser de Åtta Grupperna av Himmelska Fa-väktare ut?

Mästaren: De Åtta Grupperna av Himmelska Fa-väktare nämndes av Sakyamuni. Han refererade faktiskt till åtta typer av levande varelser – åtta grupper av varelser, liv. Det jag har arrangerat är att himmelska soldater och himmelska generaler ska vara era Fa-väktare, och det finns också drakar – dessa två grupper. Självklart, ett mycket litet antal Dafa-lärjungar har också exceptionella situationer med sina Fa-väktare. Fa-väktarna för de andra grupperna kan inte beskrivas exakt, eftersom varelserna i de många andra grupperna alla går igenom Fa-upprätandet. Huruvida de kommer att behållas och huruvida de kan klara sig igenom återstår att se efter Fa-upprätandet.

Mästaren: Du har räckt upp handen ganska många gånger redan.

Fråga: Jag vill bara säga att jag tycker att Dafa har många teman till våra verk. Efter dessa åtskilliga år har Dafa skakat Himmel och Jord.

Mästaren: Ja, det är sant.

Fråga: Därför har jag varit mycket begeistrad och tycker att det finns så många teman i Dafa som verkligen är gripande och värda att förhärliga. Som Dafa-lärjungar och konstnärer har vi detta ansvar, och vi behöver förverkliga det vi måste göra. Men självklart möter vi ganska många utmaningar när vi verkligen målar eller tecknar. Idag, efter att Mästaren förklarat saker personligen, tycker vi att vi nu har vägledning för många saker. Jag skulle vilja lyfta fram en särskild sak, vilken är att jag hoppas att organisatörerna av våra konstutställningar kommer att göra någon slags övergripande samordning när det gäller huvudtemana. Detta för att vi har många teman i tankarna som vi behöver måla eller teckna, och de är rätt betydelsefulla.

Mästaren: Samordningen du nämnde är betydelsefull. När en del av er har öppnat upp ert tänkande, sätt i gång och skissa på idéerna, sedan kan de av er som har förmågan att måla eller teckna bara börja jobba på dem istället för att tänka ut egna verk. Att göra det på det sättet skulle också vara bra.

Fråga: En del Dafa-lärjungar har mycket bra utformning och mycket bra idéer, men är inte skickliga. Så precis så som vi gör saker på de radiostationer och TV-stationer som har startats av Dafa-lärjungar, kan vi utbyta information, material, utformning och tekniker. Vi behöver särskilt garantera kvalitén på våra huvudteman, för på Dafa-lärjungarnas allra första utställning ska vi uppvisa en nivå som verkligen representerar oss Dafa-lärjungar. Så jag tycker att både stora och små verk är bra. Men det är lite svårt att ställa ut något som är för stort. Till exempel, låt säga att jag har mycket bra idéer och att jag tror att min teknik kan uppnå en viss nivå, men att jag tänker att jag inte kan se många saker eller inte vet hur man tecknar eller målar dem, då kan vi komplettera varandra.

Mästaren: Ja, det är så ni ska göra det. Ni kan ha två personer som är ansvariga för att komma med idéer och utformning, och sedan kan vemhelst som kan måla eller teckna dem sätta igång att jobba med dem. På det sättet kommer ni att minska den tid det tar att komma på idéer för era verk. Ni behöver bara ha en grundläggande, grov och allmän skiss, och eftersom ni alla har skickligheten och förmågan så kommer ni att kunna genomföra det. Jag tycker att den idén är mycket konstruktiv.

Jag tror att det är allt jag kommer att säga. Det som återstår är mer specifika saker, och ni kan handskas bra med de sakerna och fundera ut hur ni ska skapa en Dafa-lärjunges väg, eftersom allt ni gör i dag är av yttersta vikt. Om ni gör bra ifrån er så kommer mänskligheten att försöka efterlikna det, om ni inte gör bra ifrån er så kommer mänskligheten att försöka efterlikna det också. Så Dafa-lärjungar måste göra bra ifrån sig. De av era verk som inte är bra eller inte är uppräta kan inte presenteras för allmänheten, eftersom det kommer att påverka mänskligheten. Så ni ska inte enbart göra det på ett traditionellt och upprätt sätt, avbilda det goda, avbilda barmhärtighet, ära Dafa och ära Gudar, utan ni måste också på samma gång uppvisa en hög nivå av förträfflighet vad gäller skicklighet, och uppvisa en traditionell och upprätt standard. (*Applåder*)

Övers. anm.: Översatt från engelska. En del saker i föreläsningdelen kontrollerade mot kinesiskan.